

HAGYOMÁNY, EGYSÉG, KORSZERŰSÉG

Kiadvány az EKE 15 éves jubileuma alkalmából

Az Egyházi Könyvtárak Egyesülése alapításának tizenötödik évfordulóján Budapesten, a Ráday Kollégium Dísztermében tartotta jubileumi konferenciáját. Az eseményen elhangzott előadások anyagát gyűjtötte össze egy kötetbe az egyesület akkor hivatalban lévő elnöke, Gáborjáni Szabó Botond, a Debreceni Református Kollégium gyűjteményi igazgatója.

Az írások, melyek a határon túli és inneni magyar kultúra egységét hirdetik, részben történeti jellegűek, részben pedig az aktuális technikai kérdésekről, folyamatban lévő munkálatokról és a jövőre vonatkozó tervekről szólnak.

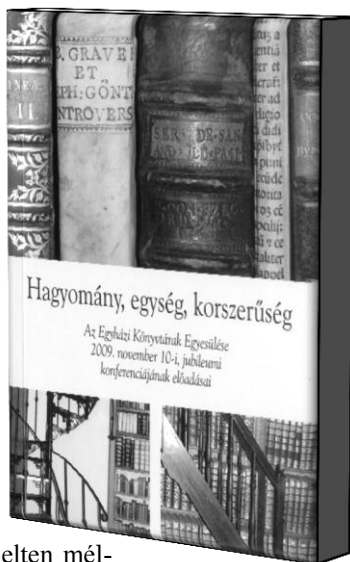
Az elnöki előszó kiemelten méltatta az egyesületet létrehozó Bánhegyi Miksa tevékenységét, és összegezte az EKE jellemzőit. A titkári majd elnöki szerepet is ellátó Ásványi Ilona az EKE tizenöt éves múltjára tekintett vissza. Monok István a kora újkori egyházi könyvtárak állományát vizsgálta meg a korszerűség szempontjából, figyelembe véve a köz- és egyháztörténeti vonatkozásokat, arra is figyelmeztelve, hogy azok a szellemi áramlatok, amelyeket manapság haladónak ítél a szakirodalom, azok a

saját korokban többnyire a tudományos-ság mellékágának számítottak. Szelestei N. László olyan forráscsoportok tudományos értékére és irodalmi kvalitásaira hívta fel a figyelmet, amelyek a szekularizáció következtében kívül rekedtek a tudományos vizsgálat körén. Az egyesület közhasznú megítélése szempontjából valóban sorsdöntő kérdés: miért mellőz az irodalomtörténeti kánon számtalan, egyébként kiváló irodalmi színvonalon megírt művet pusztán vallási tematikája miatt?

Rozsondai Marianne tanulmánya uralja a kötet mintegy negyedét. Könyvészeti adatokban gazdag írása az Akadémiai Könyvtár ősnymtatványtárának állományát dolgozta fel, a teológiai vonatkozások statisztikai kimutatásával tanúskodva a magyar kultúra egységéről. Tóth Gergely

az evangélikus tudós-tanár, Bél Mátyás életének különböző szakaszaiban készült könyvjegyzékeket vizsgálta meg. A lajstromok nyomán kirajzolódott Bél Mátyás érdeklődésének és tudományos céljainak módosulása, finomodása.

A történeti jellegű értekezések után a kötet második fele a jelen kérdéseivel foglalkozik. Kurta József írásából az erdélyi református könyvtárak 1920 utáni államosításának és az 1990 utáni visszaigénylésének történetét és bonyodalma

ismerhetjük meg. A felvázolt kép csöppet sem megnyugtató: a román állam ellenállása többször is megtörte az egyházkerületek ez irányú fáradozását, néhány esetben pedig maga a fenntartó hagyta veszni egykori örökségét.

Horváth József a Pápai Református Gyűjteményekben folyó, példászerű tudományos kutatásokból eredő kiadványokat tekinti át írásában.

Az egyházi könyvtárakban zajló digitalizálási folyamatokat és tendenciákat mutatja be Oláh Róbert a kezdetektől napjainkig. A jelentős kulturális örökséget őrző, forrás- és munkaerőhiánnyal egyszerre küzdő egyházi gyűjtemények 800 digitalizált dokumentumát leginkább egy biztató kezdet jeleként értelmezhetjük.

Az egyházi gyűjtemények egyik „húzó ágazata” lehetne a kulturális turizmus. Löffler Erzsébet tanulmányában az Egri Főszékesegyházi Könyvtár turisztikai eseményeiről és lehetőségeiről számol be, míg Baranya Péter az egyházi könyvtárak közös katalógusának és portáljának lehetőségeit ismerteti meg az olvasóval.

A jubileumi kötet hasznos olvasmányul szolgálhat nemcsak az egyházi gyűjteményekben dolgozóknak, hanem az egyházi könyvtárak iránt érdeklődő olvasóknak is.

Kovács Teofil

Tiszántúli Református Egyházkerület
Nagykönyvtára

